

Міністерство освіти і науки України
Хмельницький національний університет
Академія економічних наук,
ДВНЗ «Університет банківської справи»,
Академічне товариство ім. М. Балудянського
м. Кошице (Словаччина)

МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної науково-практичної конференції

«МЕХАНІЗМИ, СТРАТЕГІЇ, МОДЕЛІ ТА
ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ
ЗА УМОВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ:
ТЕОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ, ПРАКТИКА»

6-8 жовтня 2016 року

Хмельницький - Кам'янець-Подільський

Механізми, стратегії, моделі та технології управління економічними системами за умов інтеграційних процесів: теорія, методологія, практика / Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (6-8 жовтня 2016р., м. Хмельницький-Кам'янець-Подільський). – Кам'янець-Подільський: ПП Мошак М.І., 2016. - 216 с.

Дане видання містить матеріали доповідей учасників III Міжнародної науково-практичної конференції «Механізми, стратегії, моделі та технології управління економічними системами за умов інтеграційних процесів: теорія, методологія, практика», що відбулася 6-8 жовтня 2016 р. у м.м. Хмельницький та Кам'янець-Подільський. Із надісланих матеріалів редакційним комітетом конференції до друку рекомендовано 135 тез від авторів із 60 установ, організацій, компаній та вищих навчальних закладів України та зарубіжжя. Набір здійснено з готових оригіналів-макетів, які були надані авторами доповідей в електронному вигляді. Відповідальність за зміст окремих публікацій, їх орфографію та якість рисунків несуть автори тез.

Редакційний комітет конференції:

Відповідальний редактор:

Хруц Ніла Анатоліївна – завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України.

Члени редакційного комітету:

Квасницька Раїса Степанівна – професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, кандидат економічних наук, доцент;

Форкун Ірина Валеріївна – заступник декана факультету заочно-дистанційного навчання; доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, кандидат технічних наук, доцент;

Ларіонова Катерина Леонідівна – доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, кандидат економічних наук, доцент;

Матвійчук Леся Олексіївна – доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, кандидат економічних наук, доцент;

Доценко Інна Олексіївна – доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, кандидат економічних наук, доцент;

Пристапа Людмила Анатоліївна – доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, кандидат економічних наук, доцент;

Олійник Андрій Володимирович – старший викладач кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету.

Технічний секретар редакційного комітету:

Антонюк Павло Петрович – старший викладач кафедри фінансів, банківської справи та страхування Хмельницького національного університету, кандидат економічних наук.

ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ, НАУКОВО - ДОСЛІДНИХ УСТАНОВ ТА ПІДПРИЄМСТВ, СПІВРОБІТНИКИ ЯКИХ БРАЛИ УЧАСТЬ У КОНФЕРЕНЦІЇ:

1. Академічне товариство ім. М. Балудянського (м. Кошице, Словаччина)
2. Академія муніципального управління (м. Київ)
3. Білоруський державний економічний університет (м. Мінськ)
4. Вінницький кооперативний інститут
5. Вінницький соціально-економічний інститут Університету «Україна»
6. Вінницький фінансово-економічний університет
7. Головне управління Державної фіскальної служби України у Хмельницькій області
8. Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України» (м. Київ)
9. Державний вищий навчальний заклад «Університет банківської справи» (м. Київ)
10. Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет
11. Донецький національний університет
12. Донецький національний університет економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського
13. Запорізький інститут економіки та інформаційних технологій
14. Запорізький національний університет
15. Інститут економіки НАН Білорусі (м. Мінськ)
16. Інститут аграрної економіки (м. Київ)
17. Інститут демографії та соціальних досліджень НАН України (м. Київ)
18. Інститут державного управління у сфері цивільного захисту (м. Київ)
19. Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України (м. Київ)
20. Інститут зеленої економіки (м. Київ)
21. Інститут інформаційних та соціальних технологій Одеського національного університету імені І.І. Мечникова
22. Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
23. Київський національний торговельно-економічний університет
24. Київський національний університет імені Тараса Шевченка
25. Київський національний університет технологій та дизайну
26. Кіровоградський національний технічний університет
27. Луганський національний аграрний університет
28. Львівський національний університет імені Івана Франка
29. Львівський торговельно-економічний університет
30. Маріупольський морський торговельний порт

Мірко Н.В.

*Інституту державного управління у сфері цивільного захисту,
старший науковий співробітник, кандидат наук з державного управління*

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ШЛЯХОМ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Нормативними документами, що визначають освітню діяльність в Україні є: Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період 2012-2021 рр. [1] та Закон «Про освіту» [2], в яких наголошується на необхідності запровадження інноваційних підходів в освіті, підвищенні якості освіти на інноваційній основі. У зв'язку з цим нова освітня парадигма вибудовується на засадах збереження і розвитку творчого потенціалу людини, її спрямованості на самовизначення, стабільно активної життєдіяльності у змінних соціальних умовах, готовності до сприймання і розв'язання нових завдань. Реалізація сучасних освітніх інновацій відбувається через їх структурні складові у змісті виховання, у формах та методах навчання, у технологіях навчання, у змісті, формах і методах управління. Інновації, які якісно змінюють мету, підхід, принципи, завдання, структуру навчального процесу є більш життєздатні і конкурентноспроможні. Інновації в освіті це процес створення, впровадження та поширення в освітню практику нових ідей, засобів, педагогічних та управлінських технологій, в результаті яких підвищуються рівні досягнень компонентів освіти, відбувається перехід системи навчання до якісно іншого, більш досконалого стану. Сутнісною ознакою інновації є здатність позитивно впливати на якість професійної діяльності викладача, розширювати інноваційне поле освітнього середовища у навчальному закладі.

Підготовка до впровадження систем інноваційних освітніх технологій передбачала також вивчення інноваційного потенціалу освітнього середовища закладу освіти, спрямованості викладачів до інноваційної діяльності щодо розробки та впровадження сучасних педагогічних технологій, перспективних можливостей широкого використання інформаційних технологій в організації навчально-виховного процесу. Таким чином під освітньою (педагогічною) технологією розуміємо систему педагогічних дій і засобів, які застосовуються для досягнення педагогічної мети, що здійснюється згідно з визначеною логікою і принципами, достатньо легко відтворюється будь-яким педагогом, підготовленим до роботи. Останнім часом у педагогічній практиці пріоритетного значення набувають технології навчання, побудовані на інтеракції (взаємодії) основних суб'єктів. Дослідники сходяться на думці, що інтерактивне навчання становить собою співнавчання, взаємонавчання, де і ті, хто навчаються, і викладачі є рівноправними, рівнозначними суб'єктами.

Педагогічна технологія повинна відповідати таким вимогам: системність, концептуальність і науковість, структурованість, керованість, відтворюваність, запланована ефективність, алгоритмічність, оптимальність витрат, можливість тиражування та перенесення в нові умови. Основні методичні інновації пов'язані з використанням активних або, як їх ще називають інтерактивних методів навчання (презентація, мозковий штурм, кейс-метод, метод критичного мислення, вікторина, блицопитування). Суть їх полягає у тому, що навчальний процес організується на основі взаємодії, діалогу, в ході якого слухачі навчаються критично мислити, вирішувати складні проблеми на основі аналізу обставин і відповідної інформації, враховувати альтернативні думки, приймати продумані рішення, брати участь у дискусіях, спілкуватись з іншими людьми.

Впровадження інтерактивних методів навчання є найбільш актуальною проблемою організації навчального процесу в Україні. На наш погляд, при впровадженні інноваційних методів навчання в практику потрібно вирішити найважливіші задачі, такі як: підвищення професійної компетентності викладачів, забезпечення навчально-методичною літературою, формування банку ситуаційних завдань.

Література

1. Указ Президента України від 25 червня 2013 року № 344/2013 "Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року" / Офіційний вісник України. - 2013. - № 50, ст. 1783.
2. Закон України № 1060-XII. «Про освіту» / Відомості Верховної Ради України. - 1991. - № 34, ст. 451.

Ніколас І.В.

*Кіровоградський національний технічний університет,
доцент кафедри економічної теорії, маркетингу та економічної кібернетики,
кандидат економічних наук, доцент*

Чаговець Л.О.

*Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця,
доцент кафедри економічної кібернетики, кандидат економічних наук, доцент*

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ СТУДЕНТІВ

Останні роки показали, що основну роль в удосконаленні та осучасненні освіти в Україні мають нові інформаційні технології, та в першу чергу, системи дистанційного навчання. Сучасні комп'ютерні системи дистанційного навчання достатньо ефективні й дозволяють забезпечити сам процес навчання, перевірку якості знань та самовдосконалення студентів.

Переваги та недоліки систем дистанційного навчання достатньо вивчені, завдяки багаторічному зарубіжному досвіду та вітчизняним дослідникам [1-3]. Вони відзначають, що в Україні дистанційна освіта буде конкурентоздатною, якщо забезпечити необхідний рівень якості знань, відпрацювати технологію їх дистанційного контролю та підвищити рівень самоорганізації з боку користувачів. Цього можна досягнути впроваджуючи інтерактивні елементи.

Саме тому метою даної публікації є аналіз досвіду застосування інтерактивних елементів дистанційного навчання в самостійній роботі студентів.

Проблема відсутності високого рівня самоорганізації, нездатності деяких студентів до виключно самостійного вивчення навчального матеріалу (наприклад із складних дисциплін, та таких, що потребують природно закладених здатностей до аналітичного мислення) можна вирішити, завдяки додаванню до систем дистанційного навчання якісних відео-лекцій.

При цьому важливо забезпечити розбиття лекційного матеріалу на невеликі, логічно завершені відео-фрагменти (15-20 хв.), що дозволить засвоювати знання невеликими "порціями", займатися у зручний для студента час, і у разі потреби, швидко повернутися до пройденого матеріалу.

Такий підхід до побудови системи дозволить частково подолати відсутність емоційності спілкування "викладач – студент", покращить сприйняття, дозволить лектору докладно розглянути додаткові матеріали (презентації, слайди, таблиці тощо) та навчити користуватися ними.

Необхідний рівень якості знань можна забезпечити завдяки впровадженню

блоків інтерактивних завдань. Такі завдання стають доступними тільки після перегляду відповідного відео-фрагменту лекції, і виконуються студентом в он-лайн режимі з обов'язковою миттєвою перевіркою та відображенням вірної відповіді. Під час виконання завдань студент може користуватися додатковими матеріалами та отримувати консультації від викладача за допомогою чату або вебінару. Це дозволяє оперативно перевіряти рівень засвоєння матеріалу та отримувати консультації при виникненні запитань або неоднозначних ситуацій.

Отже, застосування інтерактивних елементів дистанційного навчання в самостійній роботі студентів здатне нівелювати суттєві недоліки означених систем.

Література

1. Мась Н.М. Аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду використання дистанційного навчання в освіті та його ефективність / Н.М. Мась, Н.А. Сторожук, Л.О. Ряба, Л.В. Солодєєва. – [Електронний ресурс] Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Znprviknu_2013_41_33.pdf

2. Мазур М.П. Розвиток дистанційного навчання в Україні як складової інформатизації сучасного суспільства / М.П. Мазур // Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах. – №1, 2014. – С. 71–75.

3. Бекеш Ю.Р. Огляд систем дистанційного навчання популярних ВНЗ України / Ю.Р. Бекеш, Л.М. Матієшин, Ю.О. Серов // Інноваційні комп'ютерні технології у вищій школі : матеріали 5-ї наук.-практ. конф., 19-21 листопада 2013 р, м. Львів. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2013. – С. 44–48.

Пірус В.О.

*Хмельницький національний університет,
аспірант кафедри міжнародних економічних відносин*

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Інноваційний розвиток вищих навчальних закладів являє собою цілеспрямовану діяльність, орієнтовану на кардинальні організаційно-структурні і змістовно освітні перетворення вузів, що сприяють значному зростанню ефективності їх освітньої, науково-технічної та підприємницької діяльності та дозволяють досягати значних науково-технічних і освітніх результатів, суттєво впливати на стан і якісний розвиток інноваційної економіки в країні, а також забезпечувати високу ступінь конкурентоспроможності та професійної компетентності випускників вузів.

За сучасних умов для університетів більшості держав Європи, Америки, Японії, Китаю, Сінгапуру, Ізраїлю, Австралії і цілого ряду інших країн характерним є інноваційний розвиток освіти. Вища освіта для країн Заходу є «секретною зброєю», в яку вони інвестують величезні кошти, ретельно розробляють і постійно впроваджують нові технології, а також визначають його конкурентоспроможність. Результатом цього є ефективне функціонування інноваційної економіки в цих країнах, створення національних інноваційних систем і високий рівень життя.

При цьому ВНЗ використовують різноманітні моделі інноваційного розвитку: підприємницький університет, університет-технополіс, університетський кластер, вертикальний і матричний університети, французька, шведська, датська, китайська, південно-корейська і інші моделі інноваційного розвитку університетів і т.д. [1].

Інноваційний розвиток вузів має єдину концептуальну основу, що складається з п'яти принципів: 1) підприємництва; 2) сильного адміністративного ядра; 3) посилено розвиваються периферії; 4) фандрайзингу та диверсифікаційній бази фінансування; 5) зацікавленості в перетвореннях основних підрозділів університету тощо.

Зарубіжні університети мають величезні досягнення в області інноваційного розвитку, серед яких:

1. Високий освітній рівень, що дозволяє їм випускати конкурентоспроможних і висококваліфікованих фахівців-професіоналів в різних сферах науки, техніки, високих технологій, економіки, виробництва, бізнесу, політики, права, медицини, біології, фармацевтики та ін.

2. Стан людського капіталу в результаті високого рівня освіти дає можливість ефективного функціонування інноваційної економіки в цих країнах.

3. Науково-практичні дослідження, що проводяться в зарубіжних університетах, знаходять безпосередню реалізацію і актуальне застосування в відповідних областях і сферах життєдіяльності, що просуває ці країни в економічному і соціально-продуктивному напрямках [2].

Зарубіжний досвід інноваційного розвитку вузів має в кожній країні свою специфіку, про те роботу по вивченню, узагальненню, аналізу, оцінці і використанню зарубіжного досвіду інноваційного розвитку ВНЗ потрібно розглядати як одну зі складових комплексу заходів, спрямованих на підвищення ефективності та конкурентоспроможності українських вузів.

Література

1. Калятин В. О., Наумов В. Б., Никифорова Т. С. Опыт Европы, США и Индии в сфере государственной поддержки инноваций // Российский юридический журнал. -2011.- № 1 (76).- С. 8-9.

2. Кондрашова О. И., Зарубежный опыт инновационного развития вузов / Кондрашова О. И., Колонтаевская И. Ф. //Альманах современной науки и образования. – 2013.- № 11 (78) - с. 91-93

Прокопович С.В.

*Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця,
доцент кафедри економічної кібернетики, кандидат економічних наук, доцент*

ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІТИЧНИХ МЕТОДІВ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАУКОВОЇ КОМПОНЕНТИ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Проблема кількісної оцінки якості в системі освіти існує давно і є актуальною і на сьогоднішній день. Серед компонентів діяльності вузів, поряд з освітньою, однією з основних є наукова. Ця компонента передбачає оцінку науково-дослідницької, публікаційної й винахідницької діяльності. Поряд з кількісними показниками, як витрати на проведення наукових експериментів, кількість публікацій на одного співробітника і т. ін., існують якісні показники [1]. Необхідно оцінити вплив множини вихідних показників на підсумковий показник якості наукової (дослідницької) діяльності (НДВ) вищого навчального закладу (ВНЗ).

Оцінювання та аналіз якості НДВ пропонується проводити в наступній послідовності:

Мілевська Т.С. ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ВИЩІЙ ШКОЛІ ЯК ЕЛЕМЕНТ АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТА ДО ВИМОГ РИНКУ ПРАЦІ.....	163
Мілевський С.В. СТВОРЕННЯ ПІДРОЗДІЛУ ІМІДЖЕВОЇ ПОЛІТИКИ ВНЗ ЯК ЕЛЕМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ МОЖЛИВОСТЕЙ АВТОНОМІЇ.....	164
Мірко Н.В. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ШЛЯХОМ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	166
Ніколаєв І.В., Чаговець Л.О. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ СТУДЕНТІВ.....	167
Пірус В.О. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	168
Прокопович С.В. ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІТИЧНИХ МЕТОДІВ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ НАУКОВОЇ КОМПОНЕНТИ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	169
Солоїд О.В. АКТУАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	170

СЕКЦІЯ 11 *АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ ДЕРЖАВ У
МІЖНАРОДНОМУ СПІВТОВАРИСТВІ*

Бабич Л.М. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО МЕХАНІЗМУ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ ТА МАРГІНАЛІЗАЦІЇ СВІТУ В ХХІ СТОЛІТТІ.....	173
Більовська Г.С. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНИХ МЕТОДИК УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИКОЮ ТОРГІВЕЛЬНИХ МЕРЕЖ.....	174
Більовський К.Е. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ.....	175
Ваганова Л.В. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПЛАНУ ВЕРС У СФЕРУ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ТРАНСФЕРТНИМ ЦІНОУТВОРЕННЯМ УКРАЇНИ.....	177
Вдовенко Н.М. РИБНА ПОЛІТИКА ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗІ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	178
Дмитришин Л.І., Ноль М.Й. ДЕТЕРМІНАНТИ ІННОВАЦІЙ В ТУРИЗМІ.....	181
Доценко І. О. ВПЛИВ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	182
Жарова Л.В. ЕКОЛОГІЧНЕ МИРОБУДІВНИЦТВО В УКРАЇНІ.....	183

Зось-Кіор М.В. РОЗВИТОК ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ АГРАРНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ.....	185
Капінос Г.І. УПРАВЛІННЯ ПРОДУКТИВНІСТЮ ПРАЦІ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ.....	186
Кібік О.М. ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ.....	187
Любохинець Л.С. ТЕНДЕНЦІЙ КОЛИВАНЬ РІВНЯ ЗАЙНЯТОСТІ В НЕФОРМАЛЬНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	188
Мандра В.В. СТРАТЕГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ МОРСЬКОГО ПОРТУ В ЛАНЦЮГ ПОСТАЧАЧЬ.....	190
Миколюк О.А. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ВСТУПУ ДО ЄС.....	191
Рудніченко Є.М., Кримчак Л.А. АДАПТАЦІЙНА СКЛАДОВА ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НА МАКРО- ТА МІКРОРІВНІ.....	192
Osetskiy V.L., Novikova I.E. INNOVATIVE MODERNIZATION IS AN IMPERATIVE OF IMPLEMENTING THE STRATEGY OF ECONOMIC BREAKTHROUGH IN UKRAINE.....	194
Піщик О.В. СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В ГАЛУЗІ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА.....	195
Пономарьова Н.А. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА КВАЗІРЕНТА ЯК ЧИННИК ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КЛАСТЕРНИХ СТРУКТУР.....	196
Потапенко В.Г., Хлобистов Є.В. «ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА» ТА «ЗЕЛЕНЕ ЗРОСТАННЯ» ЯК БАЗОВІ КАТЕГОРІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	198
Сокирник І.В. УПРАВЛІННЯ ЛОЯЛЬНІСТЮ СПОЖИВАЧІВ ПОСЛУГ ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ.....	199
Харічков С.К., Крутякова В.І. ПРИНЦИПОВІ ЗАСАДИ РОЗБУДОВИ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ ПРИРОДОГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ.....	200
Хлобистов Є.В., Колмакова В.М. ЕКОЛОГІЧНА ПОЛІТИКА «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ» (НА ПРИКЛАДІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ).....	202
Хруш Н.А., Форкун І.В. ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ.....	203
Черненко С.М. СОЦІАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ ЯК ВІДПРАВНА ТОЧКА ОНОВЛЕННЯ СУСПІЛЬСТВА НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	204

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної науково-практичної конференції

«МЕХАНІЗМИ, СТРАТЕГІЇ, МОДЕЛІ ТА
ТЕХНОЛОГІЇ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ
ЗА УМОВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ:
ТЕОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ, ПРАКТИКА»

6-8 жовтня 2016 року
Хмельницький - Кам'янець-Подільський

Відповідальний за випуск: **Хрущ Н.А., Квасницька Р.С.**

Підписано до друку 25.09.2016 Формат 60*84/16
Гарнітура Times New Roman. Папір офсетний. Ум. друк. арк. 12,6
Наклад 200 прим. Зам. № 124

Надруковано ПП Мошак М. І.,
32300, Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський,
вул. Іоанно-Предтечинська, 2.
Тел./факс (03849) 2-72-01.
Свідоцтво суб'єкта видавничої
справи ДК №867 від 22.03.2002 р.